

[Justitsministeren]

indtil 1968; så blev den ophævet af Borgerrepræsentationen.

I forbindelse med den debat, der har været i nogle aviser, er der også forskellige fra universiteterne, der er gået ind i sagen, men formålet med denne gamle politivedtægt var ikke at skabe et retshåndhævelsesmiddel, det var faktisk moralsk begrundet: man ville fastsætte, hvordan folk skulle være klædt på eller ikke være klædt på. Derfor forstår jeg udmærket, at Københavns Borgerrepræsentation i 1968 ophævede den. Man gjorde det med en bemærkning, jeg gerne vil citere fra mit svar til hr. Knud Lind. Man sagde, at »da hensynet til velanstændighed var tilstrækkeligt tilgodeset ved andre bestemmelser i politivedtægten, og da der ikke herudover var behov for forbud, som griber ind i borgernes naturlige ret til frit at vælge deres egen klædedragt«, så ophævede man bestemmelsen.

Jeg må sige, at jeg er meget enig med Borgerrepræsentationen i den opfattelse. Jeg synes, at man så lidt som muligt skal blande sig i folks klædedragt. Vi kan så diskutere, om der er behov for at gøre noget her på anden vis, men jeg har altså gerne villet sige, at den gamle politivedtægt drejer sig om noget ganske andet end det, der diskuteres i denne forbindelse.

Så bare vedrørende Christiania. Jeg skal så lidt som andre ved denne lejlighed tage debatten op om Christiania, som det er, men jeg vil gerne sige til hr. Knud Lind, at det, vi diskuterer i denne forbindelse, er retshåndhævelsen i forhold til Christiania, og dér er ikke sket nogen ændringer. Hvis der begås kriminalitet på eller i Christiania, hvis man foretager noget fra Christianias beboeres side, der går ud over andre borgere, så er det politiets enkle og klare pligt at gribe ind. Der er ingen ændring vedrørende retshåndhævelsen.

Det andet vedrørende Christianias forhold, nemlig spørgsmålet om, i hvilken form det kan fortsætte, kan vi jo vende tilbage til ved en anden lejlighed. Men det centrale er, at politiet selvfølgelig har en opgave dér som alle andre steder her i byen og her i landet, og at det er politiets opgave at angribe det ulovlige, og sådan vil det fortsat være.

Knud Lind (FP):

Allerførst vil jeg tage det sidste, ministeren nævnedes. Jeg vil gerne gøre ministeren op-

mærksom på, hvis ministeren ikke er klar over det, eller hvis ministeren måske ikke kunne høre, hvad jeg sagde, at som bekendt er Christiania én stor husbesættelse og en forløber faktisk for husbesættelserne – og Christiania er jo godkendt af Folketinget, den er ikke godkendt ved lov, den er godkendt ved nogle dagsordener som et socialt eksperiment; det var hr. Ole Espersen, der stod i spidsen for det. Og nu påstår ministeren, at nu skulle der være lov og orden i Christiania! Jeg kan således forstå – ellers må ministeren korrigere, for jeg vil godt stille det som et direkte spørgsmål – at alle disse ting vedrørende momsbetaling, afgifter osv. har justitsministeren fået lovliggjort. De betaler til tiden derude, husleje osv. Jeg synes, det er meget rart at vide, det er blevet så lovligt derude, for vi har jo hørt, at andre nordiske lande har klaget til justitsministeren over, at det er arnested for salg af hash og andre ting, men jeg kan forstå på ministeren, at det er fuldstændig forbi. Nu er det den rene, lovlige idyl i Christiania, og det glæder mig da meget; ellers må ministeren rette sine ord lidt.

Ministeren sprang lidt hurtigt over spørgsmålet vedrørende BZ'ernes maskering. BZ'ernes maskering har kun ét formål: at de hætteklædte BZ'ere skal kunne undgå genkendelse og stafforfølgning for de forbrydelser, som de i demonstrationsfrihedens navn udøver. Frygten for at blive registreret af politiets kameraer mener jeg er helt ubegrundet. Hvis BZ'erne ikke foretager sig noget ulovligt, har man jo heller ikke nogen grund til at lave nogen optagelser. I øvrigt vil de blive destrueret, så det vil være helt ubegrundet.

Det er rigtigt - jeg har også nævnt det - at der i Danmark har været en tradition for maskeforbud, der har været gældende i 280 år. Men jeg er bare ikke enig med ministeren i, at det nu pludselig skulle laves om til, at det nærmest var deres påklædning, det drejede sig om. Jeg er ikke sikker på, at ministeren så har læst det rigtigt, for det, der var et forbud imod, var først og fremmest at vise sig maskeret og formummet eller sværtet. Hvis ministeren går tilbage i det store nordiske leksikon, så vil ministeren opdage, at ordet »formummet« faktisk dækker én, som ønsker at skjule sin sande identitet og som følger deraf kan begå nogle ugerninger under det skjul.